

Vers Priapiens.

X.

Lās ! sě n'êť kě sōnjě ľě biēn κ'ān mōn âmě jě kōnsōē !
Trōnpēr sōnjě kī mẽ dēsōēs d'ōnbrě fōōssě p̄r ūn biēn.
Le biēn êť mansonje, le mal s'êť du vrę mal aserę,
Lørke l'ame vęťe le plus dan le kōrs kī ne dōr- pas.

5 S'êť vrę sonje puis ke le biēn fuit davant ke se montrér.
Non mansonje, puis ke le mal kant je vęťe me p̄rsuit.

Élas, p̄r kœ par son évēť le sans n'œť-il ę voœť-il
Se κ'an dōrmant l'âme sėduit' œť ę voœť reprézantę ?
Lă mālŭrēzě kondision de mez ies, ki étant klōs

10 Voêťet l'er feint, voêťet xvers ūne vrêiē malurtę.
Le some flater pēs prometœť x biēn tręve sinon pēs,
Męs sxdėin le triste rėvēť t̄ťte ķerre m'apóortoœť.
Le some bėnin plein de s̄las m'abuzœť dėsevanmant,
Męs le trist' évēť d̄lxrēs s'élœiņœť de t̄ťt' ęrrer ·><·

15 Puis κ'ò dōrmir j'ę t̄ťte jœť', ò rėvēť t̄ť-dėplęzir,
Ke dōrmir je puss' a-s̄hęť san jamęs rėvēťer plus !
Ó tręz erēs lęz animōs κ'un somęť apezanti
Sĭ- mœs durant tięnt as̄pis san jamęs épanir l'ęť.
Konparér ne fōť le somęť ò trėpas, nĭ l'ėvēť fōs

20 Ò vivre d̄s : mœ l'ėpr̄vant ò reb̄rs, ne l'av̄rœ :
Kant je vęťe mōrt je me san, kant je dōr je me san vif.
D̄se d̄se Mōrt si tu ęs resanblant ā se dōrmir,
Fęrme d̄se Mōrt ajamęs la pōpięre de mez ies ·><·